

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 539/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CoZm/41/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2012 doručená sťažnosť JUDr. P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CoZm/41/2011 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Spoločnosť M. k. s., so sídlom..., zapísaná v Obchodnom registri..., po zmene právnej formy: M. s. r. o., pôvodne so sídlom..., so súčasným sídlom..., zapísaná v Obchodnom registri..., zastúpená: P. H., konateľ, vystavila dňa 16. 01. 2009 vlastnú zmenku ako vystaviteľ vlastnej zmenky v prospech spoločnosti: T., a. s., so sídlom... zapísaná v Obchodnom registri... (právny predchodca sťažovateľa) ako remitenta na sumu v celkovej výške 84.166,- EUR, ktorá splňa všetky zákonom č. 191/1950 Zb. v znení neskorších predpisov (Zákon zmenkový a šekový) požadované náležitosti pre jej platnosť, vytvorenie ako aj na vznik zmenkového záväzku, ktorá bola splatná dňa 30. 06. 2009. Nakoľko spoločnosť M. s. r. o. predmetnú vlastnú zmenku nezaplatila do lehoty splatnosti, právny zástupca spoločnosti T., a. s. listom zo dňa 13. 10. 2010 vyzval spoločnosť M. s. r. o. na úhradu zmenky. Vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť M. s. r. o. na výzvu nereagovala, spoločnosť T., a. s. podala návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu na Okresnom súde Bratislava V pod spis. zn. č. 3 CbZm/111/2010. Spoločnosť M. s. r. o. podala na Okresnom súde Bratislava V námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu zo dňa 22. 11. 2010, spis. zn. č.: 1 Zm 302/2010. Okresný súd Bratislava V následne spoločnosť T., a. s. vyzval, aby sa vyjadrila k námietkam spoločnosti M. s. r. o. zo dňa 20. 12. 2010 do 10 dní. Spoločnosť T., a. s. sa riadne a kvalifikovane k námietkam spoločnosti M. s. r. o. vyjadrila listom zo dňa 04. 02. 2011. Následne došlo k prevodu zmenky na sumu 84.166,-EUR zo spoločnosti T., a. s. na fyzickú osobu JUDr. P. K... – sťažovateľ.“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol:

«Listom zo dňa 22. 02. 2011 spoločnosť T., a. s. požiadala Okresný súd Bratislava V o zmenu navrhovateľa podľa § 92 ods. 2 O. s. p., pričom Okresný súd Bratislava V zmenu navrhovateľa pripustil uznesením. Sťažovateľ listom zo dňa 27. 09. 2011 s názvom „Návrh na rozšírenie znaleckého dokazovania a návrh na vstúpenie ďalšieho účastníka na strane odporcu“ navrhol, aby na strane odporcu ako odporca v 2. rade vstúpila do predmetného konania Z. H., rod. F... a podrobila sa taktiež znaleckému dokazovaniu, nakoľko Z. H. podľa nových informácií a predložených dôkazov zo strany sťažovateľa, konala bežne v obchodnom styku v mene spoločnosti M. s. r. o. Je pravdepodobné, že v mene spoločnosti

M. s. r. o., Z. H... podpísala zmenku sťažovateľa na sumu 84.166,- EUR, čím podľa Zmenkového a šekového zákona ručí ako fyzická osoba za predmetný záväzok vo výške 84.166,- EUR s príslušenstvom, pričom sťažovateľ o týchto skutočnostiach predložil konajúcemu Okresnému súdu Bratislava V písomné dokumenty, na ktorých je uvedený pravdepodobne totožný podpis Z. H..., ako je na predmetnej zmenke na sumu 84.166,- EUR. Okresný súd Bratislava V pripustil uznesením, aby do predmetného konania ako odporca v druhom rade pristúpila Z. H... Následne spoločnosť M. s. r. o. ako odporca v 1. rade a Z. H. ako odporca v 2. rade podali odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V., ktorým príslušný Okresný súd Bratislava V pripustil, aby do konania ako odporca v 2. rade pristúpila Z. H... Sťažovateľ sa listom zo dňa 10. 01. 2012 vyjadril kvalifikovane k obom vyššie uvedeným odvolaniam, pričom sťažovateľ uviedol, že tak spoločnosti M. s. r. o., ako aj Z. H. ako odporcom v 1. a 2. rade neprináleží procesné právo na odvolanie sa v prípade uznesenia Okresného súdu Bratislava V o povolení pristúpenia Z. H. do predmetného konania.»

Napokon sťažovateľ v súvislosti s postupom krajského súdu v namietanom konaní poukázal na to, že „Vzhľadom na nečinnosť Krajského súdu v Bratislave v odvolacom konaní vedenom pod spis. zn. č. 2CoZm/41/2011 sťažovateľ podal sťažnosť podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch listom zo dňa 03. 07. 2012 na konajúci Krajský súd v Bratislave z dôvodu priesťahov v predmetnom odvolacom konaní.

Podpredseda Krajského súdu v Bratislave JUDr. L. S. listom zo dňa 18. 07. 2012 písomne potvrdil, že predmetná sťažnosť na nečinnosť Krajského súdu v Bratislave je dôvodná, nakoľko v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod spis. zn. č. 2 CoZm/41/2011 dochádza k priesťahom v konaní, nakoľko Krajský súd v Bratislave má spornú vec od dňa 23. 12. 2011 a do dnešného dňa v predmetnej veci vôbec nekonal a ani nekoná.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo JUDr. P. K..., trvale bytom..., občan SR, na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nečinnosťou

Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod spis. zn. č. 2 CoZm/41/2011 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod spis. zn. č. 2 CoZm/41/2011 konal bez ďalších prietáhov.“

Ďalej sa sťažovateľ domáhal, aby mu ústavný súd priznal finančné zadostučinenie v sume 7 574,94 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CoZm/41/2011, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo na krajskom súde 23. decembra 2011, keď po podaní odvolaní odporcami v 1. a 2. rade mu bol predložený súdny spis Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 CbZm/111/2010 na rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku.

Ústavný súd ďalej zistil, že krajský súd vrátil súdny spis Okresnému súdu Bratislava V 23. augusta 2012 bez rozhodnutia s poukazom na postup vo veci podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania a berúc taktiež do úvahy okolnosti danej veci ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup krajského súdu v namietanom konaní mohol byť efektívnejší, avšak s prihliadnutím na všetky okolnosti konania krajského súdu vedeného pod sp. zn. 2 CoZm/41/2011 nemajú zistené nedostatky v postupe krajského súdu podľa názoru ústavného súdu dosiaľ takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Súčasný stav konania podľa názoru ústavného súdu nevylučuje definitívne možnosť prerokovania predmetnej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 1 ústavy (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo zistenia ústavného súdu na krajskom súde ďalej vyplýva, že v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v namietanom konaní z 3. júla 2012 sa podpredseda krajského súdu poverený plnením úloh predsedu súdu, za „*vzniknuté objektívne prieťahy ospravedlnil*“ a právnomu zástupcovi sťažovateľa okrem iného oznámil, že „*vec napadla na Krajský súd v Bratislave dňa 23. 12. 2011 a bola jej pridelená sp. zn. 2 CoZm/41/2011. Z vyjadrenia predsedníčky senátu JUDr. Z. I., ktorá je zároveň referujúcou sudkyňou vo veci vyplýva, že vzhľadom k celkovému počtu nevybavených vecí v oddeleniach 2 Cob, 2 CoZm a 16 CoE, taktiež celkovému nápadu v roku 2012 tvoriaceho cca 300 vecí, prirátajúc zostatok agendy z roku 2011, ktorú vybavuje senát JUDr. Z. I., sa v súčasnej dobe vybavujú veci, ktoré napadli v mesiacoch máj – jún 2011 podľa dátumu nápadu. Vzhľadom na uvedené predsedníčka senátu predpokladá konanie v predmetnej veci v priebehu mesiacov september – október 2012...*

Súčasne podotýkam, že vec sp. zn. 2 CoZm 41/2011 bude prevedená do režimu sledovania vecí podpredsedom krajského súdu povereného plnením úloh predsedu súdu za účelom zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní.“.

Uvedené skutočnosti sťažovateľ nezobral do úvahy a napriek tomu podal sťažnosť ústavnému súdu, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu.

V súvislosti s tým, že podpredseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa uznal existenciu prietahov v namietanom konaní a ospravedlnil sa mu za to, ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, ktorej súčasťou je aj právny názor, podľa ktorého skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí bez ďalšieho v nadväznosti na to viesť k prijatiu podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia nežiaduceho stavu zapríčineného jeho dovtedajšou nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (m. m. IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v posudzovanej veci z jeho pohľadu javí ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a úspešne ho aj využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti umožňuje vysloviť názor, že podanie sťažnosti na prietahy v konaní prispelo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou krajského súdu, čo z pohľadu ústavného súdu v danej veci znamená, že sťažnosť nie je ani z tohto dôvodu opodstatnená.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným priesťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012